

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/68/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714212147
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8714212147.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobkyne: Q. A., nar. XX.XX.XXXX, F. XXXX/XX, XXX XX O., práv. zast.: Mgr. Marekom Tauberom, advokátom, Advokátska kancelária, Hviezdoslavova 11, 052 01 Spišská Nová Ves, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 11C/270/2014-73 zo dňa 30.09.2016 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

· Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňu sumu 1.500,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 29.10.2014 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

· Súd žalobkyňu priznáva náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 4 ods. 2 písm. j/, ods. 3 zákona č. 258/2001Z.z., § 451 a § 457 Občianskeho zákonníka. Výrok o trovách konania § 255 CSP.

3. Žaloba bola odôvodnená tým, že dňa 12.01.2010 požiadala žalobkyňa žalovaného o poskytnutie úveru, ktorý bol následne schválený dňa 18.01.2010, zmluva č. XXXXXXXXXXXX bola uzavretá tak, že dňa 12.01.2010 žalobkyňa vyplnila časť zmluvy s označením 5, kde uviedla aký úver žiada, s akým limitom a početnosťou splátok a boli doplnené údaje o výške RPMN, výške úrokovej sadzby. Následne žalovaný vyplnil časť 6 zmluvy, kde uviedol údaje o schválenom revolvingovom úvere, no tieto údaje neobsahujú totožné informácie, ako boli vyplnené žalobkyňou v časti 5 zmluvy. Žalobkyňa tvrdila, že stav zmluvy tak, ako bol doplnený 18.01.2010 nezodpovedá stavu zo dňa 12.01.2010, jedná sa teda o nový návrh a s týmto návrhom žalobkyňa nevyslovila svoj súhlas. Tento pozmenený návrh neakceptovala, preto dohoda o výške RPMN úveru a úveru po revolvingu nevznikla platne. Z uvedeného dôvodu žalobkyňa poukázala na právnu úpravu a existujúcu judikatúru, v zmysle ktorej je nevyhnutné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. S uvedenými tvrdeniami žalobkyne žalovaný nesúhlasí a mal za to, že nie je možné pri revolvingovom úvere uviesť RPMN práve s ohľadom na charakter poskytovaného úverového produktu a ďalej poukázal na skutočnosť, že v zmysle § 44 Občianskeho zákonníka nemožno konštatovať, že sa jedná o kogentné ustanovenie, od ktorého sa strany nemohli odchýliť. Navrhol žalobu zamietnuť.

4. Žalobkyňa súčasne poukázala na existenciu konania vedného tunajším súdom pod sp. zn. 17C/270/2014, v ktorom žalobca PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. požadoval od žalovanej Q. A. úhradu

sumy predstavujúcej doplatok neuhradeného revolvingového úveru. Toto konanie bolo právoplatne skončené zamietnutím žaloby, kde súd konštatoval, že nedostatky uvedené v zmluve zo dňa 18.01.2010 jednoznačne znamenajú, že sa jedná o úver bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ teda žalobkyňa v zmysle uvedenej zmluvy uhradila okrem poskytnutej pôžičky 1.140,61 eur ďalšiu sumu vo výške 1.500,30 eur, jedná sa v tejto časti o bezdôvodné obohatenie.

5. S ohľadom na vykonané dokazovanie a citovanú právnu úpravu mal súd prvej inštancie za preukázanú dôvodnosť žalovaného nároku žalobkyne. Je nevyhnutné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, lebo k tomuto zaujal stanovisko v právoplatnom rozhodnutí súd v predchádzajúcom konaní. Je nepochybné, že ak z rovnakého titulu, teda rovnakej úverovej zmluvy žalobkyňa žalovanému uhradila sumu, ktorá pôvodne poskytnutý úver prevyšuje, jedná sa o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Nakoľko žalobkyňa toto bezdôvodné obohatenie žiada vydať, súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného, je pravdou, že subjektívna lehota od uzavretia zmluvy uplynula, avšak s prihliadnutím na právoplatné rozhodnutie tunajšieho súdu vo veci 17C/160/2014, kedy bolo právoplatne súdom konštatované, že nárok žalobcu neexistoval, je možné považovať premlčaciu lehotu žalobkyne za zachovanú.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Namietal jednak nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku s tým, že odvolávanie sa na rozsudok z iného konania, v ktorom vo výroku nebol úver z predmetu sporu určený za bezúročný, je nepostačujúce. Súčasne poukázal na rozhodnutie SD EÚ C42-15, ktoré podľa jeho názoru poprelo rozhodovaciu prax slovenských súdov vo vzťahu k povinnosti uvádzať sumu, počet a termíny splátok v zmluve. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súčasne si uplatnil trovy odvolacieho konania.

7. Žalobkyňa k odvolaniu zaujala stanovisko v tom zmysle, že vykonaným dokazovaním bolo jasne, zrozumiteľne a s určitosťou preukázané, že zmluva je bezúročná, pričom súd prvej inštancie vo svojom rozsudku jasne a zrozumiteľne zdôvodnil, ako ku svojmu rozhodnutiu dospel. Navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť a uplatnila si trovy odvolacieho konania.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

9. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že toto je nepreskúmateľné. Pravo na dostatočné odôvodnenie rozsudku je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru a v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Všeobecné požiadavky na obsahovú kvalitu odôvodnenia rozsudku sú dané v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, ktoré stanovuje záväznú logickú štruktúru odôvodnenia.

10. Súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel, a uzavrel, že úver z predmetu sporu je bezúročný a bez poplatkov odkazujúc na iné konanie, v ktorom mala byť žaloba na plnenie žalovaného proti žalobkyni zamietnutá a v ktorom bolo konštatované, že zmluva odporuje zákonu a preto sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Spis z predmetného konania však nebol pripojený k tomuto spisu, a ani rozhodnutie, na ktoré sa súd prvej inštancie odvoláva, nie je súčasťou tohto spisu.

11. Možno prisvedčiť žalovanému, že záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nie je možné vyvodiť len s odkazom na iný spis, resp. iné rozhodnutie, ktoré nie sú ani súčasťou predmetného spisu. Tu bolo potrebné vykonať vlastné dokazovanie postupom podľa § 188 a nasl. CSP, čo však súd prvej inštancie neurobil, iba „konštatoval obsah spisu“ (čl. 71), čo v žiadnom prípade nemožno považovať ani za vykonanie dôkazu listinou podľa § 204 CSP.

12. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku tak nie je možno jednoznačne vyvodiť vzťah medzi skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie a jeho úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a jeho právnymi závermi na strane druhej. Ináč povedené z odôvodnenia jednoznačne nevyplýva/nemožno jednoznačne určiť, na základe akých skutočností a zistení dospel súd prvej inštancie k záverom o dôvodnosti nároku žalobkyne. Takéto rozhodnutie potom nerešpektuje kautely určujúce minimálnu mieru

racionality a konzistencie skutkovej a právnej argumentácie. Okrem toho bez povšimnutia nemôže ostať ani fakt, že žalobkyni boli súdom prvej inštancie priznané aj úroky z omeškania. Chýba však zmienka súdu prvej inštancie o tom, na základe akých skutočností, a prečo boli priznané. Vo výroku rozsudku o trovách konania súd prvej inštancie opomenul uviesť, vo vzťahu ku komu priznáva žalobkyni (nárok) na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V odôvodnení je iba odkaz na ustanovenie zákona, podľa ktorého bolo o trovách rozhodnuté. Aj toto robí uvedený rozsudok taktiež nepreskúmateľným.

13. Z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 30.09.2016 (čl.70-72) vyplýva, že súd prvej inštancie najprv vyzval strany na záverečné reči, potom uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené, až potom dal stranám priestor na záverečné reči, a následne verejne vyhlásil rozsudok. Tento postup však odporuje ustanoveniu § 182 CSP, pretože najprv je potrebné strany vyzvať na záverečné reči, dať im na ich realizáciu priestor a až následne dokazovanie uznesením vyhlásiť za skončené.

14. Preto odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil napadnutý rozsudok a postupom podľa § 391 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Úlohou súdu prvej inštancie tak bude znova vo veci konať, vypořadať sa s v tomto rozhodnutí vytýkanými nedostatkami, vykonať dokazovanie riadne a následne vo veci rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 CSP aj náležite odôvodniť.

16. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade všetkých trov konania (§ 396 ods. 3 CSP).

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.